

sola parte residere dici potest. His positis
sit:

CONCLUSIO I.

*Lex sensationum est, ut producta ab ob-
jecto sensibili in organo sensorio mutatio
aliqua, huic in mente respondeat sensa-
tio, quæ in illa mutatione rationem ha-
beat cur actu sit, & cur talis sit.*

Prob. sensationes sunt animæ perceptio-
nes, quarum ratio cur nempe sint & cur
tales sint continetur in mutationibus, quæ
sensoriis organis contingunt, *quatenus sunt
organa*, per definitionem. Quare si ab ob-
jecto aliquo sensibili in organo sensorio ri-
te constituto producat mutatio, ponitur
id omne quod requisitum est, ut in men-
te excitetur sentatio huic mutationi res-
pondens, hoc est, ut excitetur talis sensa-
tio & non alia. Ergo lex sensationum ea
est, quæ in conclusione enuntiatur. Hæc
eadem lex experientia quotidiana confir-
matur. Dum objectum sensibile in orga-
num sensorium rite constitutum agit, nas-
citur in anima sentatio quædam, quam
impedire vel mutare anima non potest. Si
fragor tormenti bellici aurem ferit, illum
necessario percipimus, neque sensationem
illam in sonum blandiorem mutare possu-
mus. Si fætor nares occupat, efficere nul-
lo modo possumus, ut ejus loco vel odo-
rem suavem, vel fætores minus mole-
stum percipiamus. Si oculis apertis ob-
jectum aliquod ex data distantia aspiciamus,